

עין משפט
גר מצודה
יד:

וְהָא מוּי פִּיג מַהֲלִי בִיחָה
מִקְדֵּשׁ הֵלִי כֹהֵן כֹּהֵן
וּפְיִיחָה מַהֲלִיכִים שְׁנֵי
הֶלֶסֶה (ב) ג:
וְהָא מוּי פִּיג מַהֲלִי אִיפְּוֹרִי
בִיחָה הֶלֶסֶה יֵאָמֵר כֹּהֵן לְאִיִּן
קִיחָה וְעִשְׂרִין רַמְבַּם מוֹשֵׁעַ יֵד
סִי קִפֵּה קִפֵּיף ד:
וְהָא מוּי פִּיחָה מַהֲלִי שְׁנֵי
הֵלִי א וְהֵלִי ב:
ח ד ה מוּי שֶׁס הֵלִי ב:

רבינו חננאל

[illegible]

ידיעות הטומאה פרק שני שבועות

ארכעי קמייא רבא מייא ליה לדי קרבן בל ואל הגרסא
עיקר וכן נראה לקונטרס אע"פ שפ"ה ברש מסכת שבת
דף ק"ג. ואל הגרסא דלחן ליה חיוב חטאת משביח דהיינו העקירות לא
קשיא מדי דהסם מייא בזה עוקר זה מניח ובהנחה אין המניח
יכול לנצל ליה חיוב חטאת אבל
העוקר אם יסור לנצל ליה חיוב
חטאת אם יגמר והנחה אבל
הכל ברצונה ראשונה לא נחשיב
ובדיעה האחרונה נחשיב:

דיל קרי בי רב הוא. והי כמו שיש
כאן ידיעה שהיה לו לשאול כיון
שנזכר לו ידוע למתוקות אצל שרץ
המתמנה כבעצמו בדמיון אין ידוע
לחלמדים וא"ת חסיוק ליה
ידיד בבית רבו שאלה דבב מתמנה
למד כלל למד אלא ראה שהעולם
והסודרים ולא ידע כלום א"ת למד
ולא הבין בין כד לפרדע מעולם ועוד
יש לפרש ויל קרי בי רב הוא כלומר
ש"ק למד בבית רבו שכל כח
הפרשה ובחמיו שגשגה ליה לאקומוה
כיון שידע דחמ מיידיה מתמנה:

וַיִּשְׁלַח מִמֶּנּוּ מִקֹּדֶשׁ מִחוּץ
לְפִי מֵה שְׂפִי דְחָשִׁיב
יִדְעֵה מֵה שְׂהִיָּה לֵּךְ
לְפָרֶס דְּבִזְנוֹן הֹוֶה מִיֵּי שְׁלֹאן מֵזֵי
לְשֹׁאֵל הִיכֵן מִקוֹמוֹ וּמִ"מ נִקֵּט בֵּן
בְּבֵל לְפִי שְׂנִי אִי רִגְלִיךְ לְהִכֵּר
וְיֹוֹת וְיֵשׁ חִימָה אֲמַחֵל כֹּחַ חֲשִׁיב בֶּךָ
וְעֵלֶם מִכֻּל דִּידֵךְ כְּמוֹ וְעֵלֶמָה
מִשְׁעִי בְּכָל יוֹם (לִיזִיב חֵה) דְּלִבִּי מוֹרֵה:
וַיִּשְׁלַח בֵּינֵן דְּמִקּוֹבֹו אִי יֵדֵעַ יֵדֵה
הַקְּרִיבָה הִיא מִ"י וְקִרְבָּנִים דְּלֹא
דְּמִי לִידְעָה בִּית רְבוֹ דְּהֶחֱסֵי יֵדֵעַ
שְׁפָרִן מִתְּמַח (וּשְׁבַענֵי) (ב) בְּשָׂרָל (כ)
זִכּוֹר לוֹ שְׁלֹמֵה שְׂהִיָּה טִמָּה בְּנִיגֵיָה
וְכֹמוֹ מִשְׁמַח דְּלֹא הִיֵּא יִדְעֵה בִּית רְבוֹ
יִדְעֵה אֲלֵ"כ יֵדֵעַ בְּשַׁעַת (נִדֵּה הֵה)
שְׁבַע בְּשָׂרָל וְלִבִּי בְּשָׂרָל (נִדֵּה הֵה)
דְּפָרִיךְ וּמִי אִיכָל דְּלִיֵּת לִיֵּה יִדְעֵה בִּית
רְבוֹ וּמִשְׁי מִשְׁכַּחֵה לֵה בְּחִיטּוֹק שְׁשַׁחֵה
בֵּינֵן הַנִּכְרִיס הִ"מ לְשֹׁנִי כְּוֹן שְׁלֹא
יֵדֵעַ בְּשַׁעַת נִיגֵיָה שְׁבַע בְּשָׂרָל:
שְׁלֹא

אוי צופרדע זמא זיל קרי בי ר
בכערשע ולא ידע כעדשה אי
שרץ בעולם ידיעה היא או ר
ממזל העלמה היא יתיקו ב
ונעלה ממנו מקום מקדש מהו א
בתחלה הא לא מחייב על הדינ
העולם מקדש הא לא בעי ידיע
בתחלה ומחייב על העולם מקד
ידיע דאיכא מקדש בעולם די
העלמה היא יתיקו: אחד הנכנס
דאמר קרא³ ככל אשר אני מרא

באן ידיעה במחלה: בן ככל שידוע
ממנו מקדש נמי שהסיר בו כבר
בשעתה קמיתא בפרקין קמא (ד)
או דלמא כיון דמקומו לא נודע לו
ממנו ואכשנגע בו ידע שנגע בשרן
וזוה ידע כשנגע אין זה העלם אבל

שְׁטִימִיּוֹת וְיִחְלִינָה מִפְּרֶשֶׁת בְּגִמְרָא [טז:] וְנִחְלָלָה וְנִשְׁפָּטָה גַּם מִפְּרֶשֶׁת בְּגִמְרָא [טז:] נֶעְמָא כְּעוּרָא יֵדַע שְׁנֵעֻמָּא: **הַשְּׁחָפוֹת** בְּהַעֲלֵם זֶה: אִם שָׁפַח כְּדֵי הַשְּׁחָפוֹת. בְּגִמְרָא [טז:] מִפְּרֶשֶׁת שִׁיעוּרָא: אִם שָׂאָה לוֹ בְּאֶרְצָה. שִׂיאָה לוֹ דְּרַךְ אֶרְצָה שִׂישׁ קִרְיָה יִהְיוּ לְנָחַת: שִׂישׁ. וְאִפִּי

לא שזה תמלה. ושעורין הללו הלא
למשה מקצוה הם בני שנטמא בזה
העור: בקצרה פטור. כיאל דלא
השמואל ואלה שזה: וו. היא. וטמא
שארעה לו בתוך עורה: וו. היא
מזוה עשה שנטמא. דיש כלן מזה
עשה וישלחו מן הממנה וגו' וכל טמא
נכנס (ממנה ה): שאין חייב עליה.
בית דין פטור בזהרלה ואלה כהן משה
דמפרש בגמרא [מ]: ואילו היא מזוה
עשה שנטמא כו'. אידי דהנה כהריות
דף (ה): שאין חייב על עשה שנטמא
אלו חייב על עשה שנטמא קמני
הכל חיו היא מזוה עשה שנטמא
ואילו היא שנטמא: היה משמש
הטמא. היינו דומיא דעשה שנטמא
שארעה לו הטמא משבש בזהר
לדי נכנסה: ואמרה ונשאלה.

עכשיו ופירש מין בקושי האבר:
 חייב. אלא יעמוד בלא דקיה עד
 שימות האבר ויפדוק בלא קושי וזהו
 עשה (מכאן) ליק' פ': **השקן ועטל**
 או בנבלת שרץ טמא ועטל ממנו
 (ויקרא ה: ד' עקבה אומר כו'
 בגמרא) מפרש מאי בימייהו: **במ'** פ"ג
 אמר ר' פאפ לעולם תמני ליוני
 וארבעי ככרייהא דמיין ליה ליוני

קרנן קחשיב כו'. ידיעות אחרונות מודיעות אותו ששטח. ואית דגריס ארבעי קמיתא דמינא ליה לדי קרנן קא חשיב ואין נראה לו דל"כ מאי איבא דלמרי ואן מפני שני הטעם אין דרך הש"ס לומר כן ולא ישאל אחריו מאי בינייהו: **ארבעי בסרייטא**. ידיעות שבקוף איתבו בכל המורה שאין אדם מציא חטאת אלא"כ נודע לו ששטח: **ארבעי קמיתא**. ידיעות שמתלה: **לינטו בכל הסורה**. שהאזל חלז בשוגג אפילו

לֹא נִדְעָה לֹו עַל חֲסִידָהּ וְזוֹ מַעֲשֵׂה
 שֶׁהָיָה חֹלֵב וְלֹאחֶזֶק אֲחִילָהּ נִדְעָה לֹו
 חֲסִידִי: בְּעָמֹד מַמּוֹן הַכְּלוּס וְכוּמָה.
 כְּשֶׁנִּגְשָׁה נִשְׁמָר וְיָדַע שֶׁנֶּגַע בִּצְרָן אֵלֶּה
 אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהָיָה מִמָּה: **אִי שֶׁרֵן מַעֲמָה.**
 כְּגֹוֶן הָכָּה וְהַטְלָהּ עֲדֹמִין לִפְרֻדֶּה
 וְקֹדֶר שֶׁאֵינוֹ מַעֲמָה: **זוֹל קְרִי בִּי**
הוּא. מִיָּנוּקוֹת לֹא בִית רֵנָן קוֹרֵין
 הַחֹזֶל וְהַסֶּכֶד וְהָכָּה (וְיִקְרָא הֵן) הַלֵּכֶן אֵין
 וְהַעֲלָמָה וְיֵשׁ כֹּאֵן יְדִיעָה בְּחִמְלָה
 וְכִסְאֵל אֵת הַקֶּדֶס נַעֲלָמָה מַמּוֹן
 נִגְשָׁה רֶאשׁוֹנָה יֵשׁ כֹּאֵן יְדִיעָה בְּחִמְלָה
 וְהַעֲלָמָה אַחֲרֵיהּ וְלִשְׁמִיעָה לֹו כִּסְקוֹ
 יִהְיֶה חֲסִידִי: **יְדִיעָה הוּא.** יְדִיעָה
 בְּחִמְלָה יֵשׁ זֶה וְהַעֲלָמָה הוּא יְדִיעָה

יודע מקומו מהו איבא ידיעה בתחלה או ללמא הא דמנן נעלם
ותחלה. קאדמירן בשליה פירקן (דף יט:) : אליבא דרבי. קאדמ
והחיב על העלם מקדש: ידיעם פיל. למהיה ידיעה בתחלה:
ולא דמי לידעם בית רבי טעומהא דלילוי נעלם למד שטערן
טמא בניגוש וז' הסם קאדמירן כיון שלמד שטענע שברך טמא
אין כאן ידיעה בית רבנן: מה"מ. דבעינן כל הני לתוספת זוהר:
וכן

מסורת הש"ס

(א) נְעִי חוּס' לַקֶּמֶן עוֹ: דִּי'ה
טַמְחָא, (ב) וְלַקֶּמֶן יִחִי, (ג)
(ג) נִדְהָ כַח: (ד) לְפִיל גַּ, (ה)
(ה) וּכְרִיסוֹת יִשְׂרָאֵל, (ו) וְזִיל
אֲמַר לִיָּה רַב פִּסְחָא, (ז) וְלַעֲמִיל
(ח) וְלַעֲמִיל הָ, (ט) וְלַקֶּמֶן
(י) וְלַקֶּמֶן יִחִי:

תורה אור השלם

1. או נפש אשר תגע
בכל דבר טמא או
בנגלת וקרה טמאה או
בנגלת בהמה טמאה או
בנגלת שיץ טמא ונעלם
ממנו והוא טמא ואשם:
ויקרא ה' ב
2. או כי יגע טמאות
אדם לכל טמאות אשר
יטמא בה ונעלם ממנו
והוא ידע ואשם:
ויקרא ה' ב
3. בכל אשר אני מראה
ואתך את תבנית המושקן
ואת תבנית כל כליו וכן
תעשה: שמרת זה

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"כ לו וס'
וכשנגע ידע שנגע כשרך
ולא מזכר:

גליון הש"ס

נב' שיציאתי הנאה לו
בביאתו. עין נח' ספר
כתובה לכתובות דף נא
ע"ג ד"ה וסליגא דרבא:

מוסף רש"י

על העולם שרץ. שנטמא
ידע וכסטה שומם נעלם
ממט טומאה, חייב (ודה
כח). ואינו חייב על
העולם מקדש.
כשנכנס לתקדש וזמר
לטימאה ונעלם ממט
מקדש ונכנס, שאיז סגור
סזה מקדש וכסילא סגור,
פסור (שסח) ידיעה בית
רבו. שלמד כניח רט
(דעיל ה.).

רבינו חננאל (המשך)

הפרק ואמר לא צירא
לרבי רבעי ידועה בתולה
ומחייב על העולם מקשה
כמו שפירשנו למעלה.
ועלתה בתורה. אה דר
ישמעאל ור' עקיבא ורבי
מפוזר בראש הפרק
הראשון: **מתני'** אחד
נכנס לעזרה ואחד
לתוספת העזרה שאין
מוסיפין על העזר ועל
העזרות אלא כמלך
ובבניה ובבאיות ותומים
ובסנהדרין של שבעים
ואחד ובבתי דורות ושרים
וכו': ובגמ' מילי אמר
רב ישימי בר חייה
דאמר קרא ככל אשר
אני פורא אהרן וגו'

(א) תלם את מיתרת וואלי
חמר מאן ולי' גם המקרא
דכחיו גבי נשיא.